

ਨਾਵਲ

4. 937

ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤਾ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਲ ਕਸਮਲਤਾ

ਪਹਿਲਾ ਹਿਸਾ

سہ ماہی

ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਵਿਚੋਂ ਉਰਦੂ ਤਰਜਮਾ

ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਥ ਸਾਹਿਬ

ਮਾਲਕ ਅਖਬਾਰ ਹਕ ਪਸੰਦ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ

ਕੀਤਾ ਹੈ ਹਸਬ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਲਛਮਨ ਦਾਸ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ

ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ

ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ

ਸ. ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਯਤਨ

ਨਾਲ ਛਪਵਾਇਆ।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੰਦ੍ਰ ਕਾਂਤਾ

ਦੀ

ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਕੁਸਮਲਤਾ

ਪ੍ਰਸਿਧ ਪੰਜਾਬੀ ਉਲਥਾਕਾਰ ਨੇ ਬੜੇ ਯਤਨ ਨਾਲ
ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਬੂ ਅਰੂੜ ਸਿੰਘ ਤਾਇਬ
ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ॥

ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ

ਪਹਿਲਾ ਅੰਕ

ਬਰਖਾ ਦੀ ਰੁਤ ਹੈ ਅਧੀ ਰਾਤ ਉਜਾੜ ਬੀਆ
ਬਾਨ ਚਟੇਲੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਭੁਜਾਨਕ ਚੁਪ ਚਾਂ ਵਰਤ
ਰਹੀ ਹੈ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇਸਤਰਾਂ ਦਾ ਘੁੰਮ ਘੇਰ ਅੰਧੇਰਾ

ਕਿ ਹਥ ਨੂ ਹਥ ਨਹੀਂ ਸੁਝਦਾ। ਪਰ ਅਜਹੇ ਘੋਰ ਅੰਧੇਰੇ ਵਿਚ ਭੀ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਦੀ ਕਦੀ ਅਪਨਾਚਾਨਣਾ ਵਿਖਾ ਹੀ ਦੇਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਤਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਦਾ ਲਿਸ਼ਕ ਕੇ ਅਲੋਪ ਹੋਣਾ ਦੂਜੇ ਟਟੈਨਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ। ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਅਰ ਧਰਤੀ ਪਰ ਉਨਾਂ ਕੀੜੇ ਮਕੌੜਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਚੁਪ ਚਾਂ ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਜਹੇ ਵੇਲੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਪਤਰਾਂ ਦੇ ਖੜ ਖੜ ਕਰਨ ਦੀ ਜੋ ਹਵਾ ਦੇ ਬਲੇ ਨਾਲ ਮਾਨੋਂ ਤੋੜੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸੀਂ ਤੋਂ ਅਸਮਾਨ ਤਕ ਇਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿਸਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹਵਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਾ ਚਲਦੀ ਤਾਂ ਮੋਹਲੇ ਧਾਰ ਬਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਅਰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀ ਵਿਸਦਾ। ਇਚਰਾਂ ਨੂ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕੀ ਅਰ ਘੋੜੇ ਦੀਆਂ ਟਾਪਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿਤੀ ਇਸ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ੰਕਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੋਈ ਅਸਵਾਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮਲੂਮ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਇਕ ਹਨ ਯਾ ਦੋ? ਠਹਿਰੇ ਨੇੜੇ ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਿਓ। ਘੋੜਾ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਜਿਹਾ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਵਾਰ ਰਾਹ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਸਤਰਾਂ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਹੋਯਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਕਿ ਹਥ ਨੂ ਹਥ ਨਹੀਂ

ਸੁਝਦਾ ਪਰ ਉਹ ਠੀਕ ਉਸੇ ਪਰਾ ਡੰਡੀ ਪੁਰ (ਜੋ ਸੱਜੀ ਵਲ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੋਈ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਸਾਮਨੇ ਦੂਰ ਤਕ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ) ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਆਉਂਦੇ-ਅਸਵਾਰ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਅਰ ਨਾਲ ਹੀ ਬਿਜਲੀ ਜੋਰ ਨਾਲ ਕੜਕ ਕੇ ਚਮਕੀ ਅਰ ਕੁਝ ਬੂੰਦਾਂ ਬਾਂਦੀ ਹੋਣ ਲਗੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹਵਾ ਭੀ ਚਲਨ ਲਗੀ ਬਿਜਲੀ ਫੇਰ ਲਿਸ਼ਕੀ ਹੁਨ ਦੀ ਚਮਕ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਵਾਰ ਵੀ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੁਨ ਸਾਫ਼ ਵਿਖਾਇਆ ਦਿਤਾ ਕਿ ਦੋ ਜੁਆਨ ਬਾਂਕੇ ਸਜੀਰੇ ਹਨ। ਇਕ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਵਾਰੀ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਲਿਸ਼ਕਨ ਨਾਲ ਇਹੋ ਮਲੂਮ ਹੋਯਾ ਕਿ ਇਕ ਇਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁ ਮਲੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪਹਿਨੇ ਅਰ ਆਪਨੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲੋਂ ਅਧਿਕ ਸੁੰਦਰ ਅਰ ਵਿਸਨੇ ਪਸਨੇਂ ਸੋਹਣਾ ਛੈਲ ਬਾਂਕਾ ਅਤੇ ਹਸਮੁਖ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਸੋਹਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਵਿਸਦਾ ਪਰ ਇਸਦੇ ਹਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਰ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਡੌਲਤਾ ਇਸਦੀ ਮਰਦਾਨਗੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਜਵਾਨ ਅਰ ਇਸ ਫੁਰਤੀਲੇ ਜੁਆਨ ਦੀ ਗਲ ਬਾਤ ਤੋਂ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਕ ਅਰ ਮਾਨਵਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਇਸ ਪੁਰ ਭੀ ਮਿਰਦ-ਤਾਈ ਦੀ ਜੰਜੀਰੀ ਅਰ ਉਸ ਮਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਜੋ ਬਾਲਪਨ

(੪)

ਤੋਂ ਪਰੋਤੀ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਤਕ ਝਾਕਾ
ਨਾ ਪੈਨ ਦੇਂਦੀ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਘੋੜੇ ਉਸੇ ਤੇਜ਼ੀ ਦੀ ਚਾਲ
ਨਾਲ ਹਵਾ ਨਾਲ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਉਡਦੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ
ਸਨ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੇੜਾ ਜਰੂਰੀ
ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਰਾਉਨੀ ਗਤ ਅਰ ਸੁੰਦਰ ਮਾਨ ਮਦਾਨ
ਮਾਂ ਅਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਭਜਾਨਕ ਕੜਕ ਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਜਿਲ੍ਹਾ ਨਾ ਨਾ ਰੋਕ ਸਕੀ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਇਹ ਲੋਕ
ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਿਰ ਤਕ ਚੁਪ ਚਪੀਤੇ ਵਧੇ ਚਲੇ ਗਏ
ਪਰ ਜਾ ਤਾਂ ਮਾਂਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਗਾ ਦੇ
ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਨ ਨਾਲ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਚਾਲ
ਨਿਮੀ ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਰ ਸੁੰਦਰ ਸਜੀਲੇ ਜੁਵਾਨ ਬਹੁਮਲੀ
ਪੁਸ਼ਾਕ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਵਲ ਮੁੜਕੇ ਕਿਹਾ
ਪਿਆਰੇ ਭੀਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਆਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਨ ਅਸਾਂ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੋਹਨਤ ਟਿਕਾਨੇ ਲਗੇ ਅਰ ਇਸ ਰਾਤ
ਦੀ ਉਖੜਾਈ ਤੋਂ ਖਲਾਸੀ ਪਾਕੇ ਇਕ ਜਗਾ ਅਰਾਮ
ਨਾਲ ਵੈਠਨਾ ਨਸੀਬ ਹੋਵੇ।

ਭੀਮ—ਸਭ ਦੀਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਥ ਹੈ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ
ਅਤੇ ਤੁਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਜਹਾਂ ਗਲ
ਠੀਕ ਨਹੀਂ।

ਰਾਜਕੁਮਾਰ—ਸਾਡੇ ਕਹਿਨ ਦਾ ਭਾਵ ਕੁਝ ਹੋਰ
ਹੈ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਵੈਠਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਸ਼ਚਿਨਤ

(੫)

ਇਕ ਜਗਾ ਟਿਕਾਕੇ ਅਗੇ ਲਈ ਲਾਭ ਕਾਰਕ ਵਿਚਾਰ
ਕਰਨਾ ਇਹੋ ਸਾਡੀ ਇਡਾ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਆਪ ਮਲੂਮ ਹੈ
ਕਿ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਰ ਅਸਾਂ ਦੋਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਪੁਰ ਦੁਸ਼ਟ
ਅਧਰਮੀ ਬਲਭਦਰ ਦੀ ਵਲੋਂ ਇਕ ਨਾ ਇਕ ਜਾਸੂਸ
ਸਦਾ ਲਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜਿਨ
ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ
ਠੀਚ ਬਲਭਦਰ ਦੇ ਹਥੋਂ ਕਢਕੇ ਫੇਰ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਅਧਿ
ਕਾਰੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਚੀਨ ਕਿਲਾ ਟੁਟਿਆ ਹੋਯਾ
ਇਸ ਪੁਰ ਕਿ ਚਿਰ ਤਕ ਸਾਡੇ ਹੀ ਵਡਿਆਂ ਦਾ ਝੰਡਾ
ਝੂਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਅਜ ਕਿਹੀ ਭੈੜੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹੈ
ਕੀ ਫੇਰ ਉਸਦੇ ਭਾਗ ਜਾਗਨ ਹੋ ?

ਭੀਮ—ਜਾਗਨਗੇ ! ਅਰ ਜਰੂਰ ਜਾਗਨਗੇ ਪਰ
ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਸਚਾ ਰਖੋ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਬੜੀ
ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਅਰ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੈ। ਆਪਦਾ ਸਤੁ
ਇਸ ਵੇਲੇ ਬੜਾ ਹੀ ਪੁੰਸ਼ਾਰਥੀ ਦ੍ਰਿੜ ਅਰ ਧੂਰਮੀ
ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਮਨੇ ਠਹਿਰਨਾ ਤਾਂ ਇਕ
ਪਾਸੇ ਰਿਹਾ ਅਖਾਂ ਭੀ ਸਾਮਨੇ ਕਰਨੀਆਂ ਕਠਨ ਹਨ।
ਇਸ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੰਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸਾਡੀ ਵਲੋਂ
ਉਸਨੂੰ ਖਤਰਾ ਜਰੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ
ਆਪਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਭਜਵਾਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਮਝ ਕੇ ਨਾ ਕੰਮ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿੰਤੂ ਹੋਰਭੀ ਵਲੋਰੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਿ

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.